

**Bryssel den 13 augusti 2026
(OR. en)**

**12395/26
ADD 1**

**PROCIV 165
COHAFA 69
COJUR 45**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	27 juli 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 401 annex
Ärende:	BILAGA till Rekommendation till rådets beslut om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på Europeiska unionens vägnar delta i förhandlingarna inom Förenta nationerna om ett internationellt avtal om skydd för personer vid katastrofer

För delegationerna bifogas document - COM(2026) 401 final.

Bilaga: COM(2026) 401 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.7.2026
COM(2026) 401 final

ANNEX

BILAGA

till

Rekommendation till rådets beslut

om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på Europeiska unionens vägnar delta i förhandlingarna inom Förenta nationerna om ett internationellt avtal om skydd för personer vid katastrofer

ADDENDUM

FÖRHANDLINGSDIREKTIV FÖR ETT INTERNATIONELLT AVTAL OM SKYDD FÖR PERSONER VID KATASTROFER

EU bör sträva efter en förhandlingsprocess som är öppen, inkluderande och transparent och baseras på samarbete i god tro.

När det gäller de allmänna målen för förhandlingarna bör EU sträva efter att uppnå följande:

- 1) Konventionen främjar mänskliga rättigheter, internationell rätt och de regler och principer som fastställs i Förenta nationernas stadga, men den innehåller också principer för ett effektivt internationellt samarbete vid katastrofhantering, särskilt när en katastrof uppenbart överskrider en stats egna kapaciteter.
- 2) Konventionen är i linje med principerna i Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030¹, och de viktigaste resultaten av halvtidsöversynen av Sendai-ramverket² beaktas fullt ut.
- 3) Bestämmelserna i konventionen är förenliga med EU:s rättsliga ram på området humanitärt bistånd, närmare bestämt rådets förordning (EG) nr 1257/962 som antagits på grundval av artikel 214 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), och med den rättsliga ram som styr EU:s stöd till medlemsstaternas åtgärder på civilskyddsområdet i enlighet med artikel 196 i EUF-fördraget samt den sekundärlagstiftning som antagits på grundval av denna, dvs. beslut 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen. Bestämmelserna är också förenliga med principerna i det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 27 maj 2026³ [2026].
- 4) Bestämmelserna i konventionen är förenliga med EU:s och dess medlemsstaters internationella förpliktelser.
- 5) Bestämmelserna i konventionen skapar en lämplig balans mellan att å ena sidan skydda de människor som drabbas genom att respektera deras rättigheter och tillgodose deras grundläggande behov och å andra sidan fullt ut respektera principen om staters territoriella suveränitet, vilket innebär att de drabbade staterna har huvudansvaret för att tillhandahålla katastrofhjälp.
- 6) Konventionen upprätthåller de humanitära principerna om neutralitet, opartiskhet, humanitet och oberoende, som måste främjas och respekteras fullt ut även i samband med katastrofhjälp, i enlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd⁴.
- 7) I konventionstexten anges att vid väpnade konflikter bör regler om samma frågor i möjligaste mån tolkas på ett sådant sätt att de leder till en enda uppsättning förenliga skyldigheter. I de fall då det föreligger oförenliga motsättningar har internationell humanitär rätt företräde som *lex specialis* och ingenting i konventionen kan läsas eller tolkas som att det påverkar internationell humanitär rätt. Samtidigt är en tillämpning av konventionen inte

¹ FN:s generalförsamlings resolution 69/283 av den 3 juni 2015.

² De viktigaste resultaten av halvtidsöversynen av Sendai-ramverket.

³ [Gemensamt meddelande till Europaparlamentet och rådet](#): Försvara värden, driva på reformer, nå resultat: EU:s humanitära insatser i en föränderlig världsordning, JOIN (2026)25 final, 27 maj 2025.

⁴ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen (2008/C 25/01).

utesluten på förhand, särskilt med tanke på komplexa nödsituationer när en katastrof inträffar i ett område där det pågår en väpnad konflikt.

När det gäller förhandlingarnas sakinnehåll bör EU sträva efter att uppnå följande:

8) Konventionens tillämpningsområde omfattar alla faser av katastrofhanteringen, dvs. förebyggande, beredskap och insatser, och främjar internationellt samarbete om katastrofhantering, särskilt när det gäller katastrofer som har betydande gränsöverskridande effekter eller när en stats nationella insatskapaciteter inte räcker till.

9) I konventionens bestämmelser erkänns fullt ut vikten av att tillgodose de drabbade människornas grundläggande behov samtidigt som deras grundläggande rättigheter respekteras och en balans uppnås mellan dessa två kompletterande aspekter.

10) Konventionen innehåller definitioner av katastrofer som gör det möjligt att hantera de negativa effekterna av en händelse för dem som drabbas, oavsett hur katastrofen uppkommit. Genom definitionen undviks otydliga eller alltför höga trösklar för tillämpningen av konventionens bestämmelser; även skador på kulturegendom inkluderas bland de potentiellt negativa effekterna av en katastrof.

11) Bestämmelserna i konventionen är helt i linje med Osloriktlinjerna för användning av militära och civila försvarsresurser vid katastrofhjälp⁵; där framhålls att dessa resurser endast får användas när det inte finns något jämförbart civilt alternativ och när endast användning av militära resurser kan tillgodose ett kritiskt humanitärt behov.

12) Definitionen av bistående aktörer innehåller en hänvisning till organisationer för regional integration, vilket innebär ett erkännande av den roll som organisationer som EU spelar när det gäller att ge stöd till katastrofhantering.

13) Definitionen av externt bistånd är bred och omfattar sakkunskap.

14) I konventionen anges uttryckligen att de fyra humanitära principerna neutralitet, opartiskhet, humanitet och oberoende måste respekteras vid katastrofinsatser. Instrumentets övergripande mål är att skydda de människor som drabbas, vars rättigheter måste respekteras och grundläggande behov tillgodoses; hänsyn behöver tas till den särskilda situationen för människor som drabbas oproportionerligt hårt av en katastrof, t.ex. personer som är utsatta för flera och samverkande former av diskriminering, med särskilt fokus på rättigheter och behov för kvinnor, barn, äldre och personer med funktionsnedsättning.

15) I konventionen fastställs att stater är skyldiga att samarbeta med varandra och med relevanta internationella statliga och icke-statliga organisationer i alla faser av katastrofhantering, inbegripet katastrofriskreducering, för att på lämpligt sätt hantera det ökande antalet katastrofer och deras komplexitet och intensitet. Drabbade stater är skyldiga att söka externt bistånd när det är uppenbart att en katastrof överstiger deras kapaciteter. I konventionen nämns också en bred och icke uttömmande förteckning över samarbetsformer.

16) I konventionen fastställs att stater är skyldiga att minska riskerna för katastrofer med lämpliga medel.

17) I bestämmelserna i konventionen anges tydligt att den drabbade staten är skyldig att skydda de människor som drabbats och tillhandahålla bistånd, vilket medför en skyldighet att se till att biståndet tillhandahålls snabbt och på ett effektivt sätt, och att ge behövande tillgång till externt bistånd. Den drabbade staten har rätt att ställa villkor för tillhandahållandet av

⁵ Ochas Oslo-riktlinjer från november 2007.

externt bistånd, men det anges tydligt i bestämmelserna att med beaktande av de drabbade människornas rättigheter och behov får den drabbade staten inte godtyckligt vägra att ge sitt samtycke till erbjudanden om externt bistånd. I bestämmelserna anges också att den drabbade staten måste underlätta tillhandahållandet av bistånd och skydda biståndspersonal och utrustning och varor avsedda för katastrofhjälp.

18) Konventionen innehåller minimiregler beträffande förfaranden för ett effektivt internationellt samarbete som säkerställer en smidig utfasning av det externa biståndet.

När det gäller konventionens funktionssätt bör EU sträva efter att uppnå följande:

19) Konventionen bibehåller befintliga globala och regionala instrument och pågående internationellt samarbetet när det gäller katastrofhjälp. EU:s medlemsstater kan fortsätta att tillämpa EU:s regler, i synnerhet i de ömsesidiga förbindelserna.

20) Konventionen föreskriver en enkel och ändamålsenlig mekanism för att säkerställa dess genomförande och innehåller slutbestämmelser, inbegripet om undertecknande, ratificering, godtagande, godkännande och anslutning, ikraftträdande, ändringar, tillfälligt upphävande, frånträdan och depositarie samt språk.

21) Konventionen säkerställer ett effektivt deltagande av och samarbete mellan alla berörda parter, inbegripet icke-statliga organisationer och andra organisationer i det civila samhället, för att främja dess genomförande.

22) Konventionen gör det möjligt för EU att bli part i den och delta i tvistlösningsmekanismen.

Förhandlingsförfarandet ska generellt vara som följer:

23) Kommissionen bör sträva efter att säkerställa att konventionen är förenlig med relevant EU-lagstiftning och EU-politik samt med EU:s åtaganden enligt andra relevanta multilaterala avtal.

24) Kommissionen bör förhandla på EU:s vägnar, i frågor som omfattas av unionens behörighet, i enlighet med fördragen.

25) Förhandlingarna, och varje förhandlingsrunda, måste förberedas i förväg. I detta syfte ska kommissionen underrätta rådet om den förväntade tidsplanen och om vilka frågor som ska förhandlas och dela med sig av relevant information i ett så tidigt skede som möjligt.

26) I enlighet med principen om lojalt samarbete bör kommissionen och medlemsstaterna ha ett nära samarbete under förhandlingsprocessen, inbegripet genom regelbundna kontakter med medlemsstaternas experter och företrädare i New York.

27) I möjligaste mån ska förhandlingssessionerna föregås av ett möte i arbetsgruppen för folkrätt så att centrala frågor kan fastställas, yttranden formuleras och vägledning ges, inbegripet formulering av uttalanden och reservationer, enligt vad som är lämpligt.

28) Kommissionen ska rapportera till arbetsgruppen för folkrätt om förhandlingarnas resultat efter varje förhandlingssession, inbegripet skriftligen.

29) Kommissionen ska underrätta rådet och samråda med arbetsgruppen för folkrätt om alla viktiga frågor som uppkommer under förhandlingarna.